

ταῖς οἱ μὴ δύπορει μὴ λαμβάνωσι δικαιοσκόν, οἱ δὲ ἀπορεῖ. φέρετο γέ τοι τὸ κρίνειν τὰς δύναμες πολὺ βέλτιον. οἱ γὰρ δύπορει, πολλας μὴ ηὔμεσος ἐν ἐθέλοσιν δύο γέ δίνων ἀπεινυθεσκών τὸ γέροντον ἐθέλοσιν. ὅπου δὲ εἰσὶ πρόσωδοι, μὴ ποιεῖν τὸ γεννιοῦ δημιουργοῦ ποιεῖν. οὐτοὶ τὰ γὰρ πελάντα τέμοισι. λαμβάνοντο τὸ ἄμφα, καὶ πάλιν δέοντα τὸν ἄνθροπον ὁ τετραπέντε· νος Γαρ δέ τοι πάλιν τὸν τομήτην θεόντα τοῖς δύοτεροις. μηδὲ δέ τὸν δῆμον δημοποιὸν, ὁρέντες τὸ πλῆθος μὲν λίγους ἀπορεῖν τὸν γάρ· αἴποι τὸν μοχθησέντα τὸν δημοκρατίαν. τεχνάσσοντο δὲ τὸν δημοποιὸν καθόστο χερεῖς· νος. ἐπειδὴ τὸ συμφέρει τοῦ καὶ τοῖς δύπορεις, τὰ μὲν δύο τὸν περισσότερον γεννέμενα συναθροίζοντας, αὐτόραχνην διανέμενον τοῖς δύοτεροις· μάλιστε μὲν εἰ τὸ διώτιον τοσοῦτον αὐτοῖς· τὸν δὲν εἰς γεννίσιον κτηνῶν εἰ τὸ μὲν, τῷρες αὐτοφοριαὶ εμπορίας καὶ γεωργίας. καὶ εἰ μὲν πάσι τοῖς διωτόνοις, μάλιστα τοῖς φυλαῖς, περιέχεται· εἰναὶ μέρεις διανέμεναι τὸν πούτῳ πρὸς τὰς αἰγαγκάσας συνιδός τοῖς δύπορεις εἰσφέρειν τὸν μεθόν, αὐτοφοριαὶ τὸν μετατάνατον πούτῳ· τοῖς τον δέ τινα δέποντα Καρχιδόνια πολιτεύομέν τοις φίλοις καὶ κέπτωται τὸν δημον. αὐτὸν τινας ἐπιμέτιποντες τὸν δημον πρὸς τὰς πολιτεύομέν τοις δύπορεις, αὐτοφοριαὶ μὲν διδόντας, τρέπειν τοῖς ἐργασίας. καὶ λόγως δὲ τὸ μετεῖδει τοῖς ταῖς Ταραντίνοις ἐπεινούσι, καὶ τὰ ποιῶντας τὰς τεκμηρίατα τοῖς δύοτεροις ἔτι τοῖς Χρήστοις, δύοντον παραπονεῖσθαι τὸ πλῆθος. ἐπὶ τὰς αρχαῖς ποιεῖς ἐποίεις διῆτας, τὰς εὖρης, αἴρετας, τὰς τοῦ μηλοφοταῖς. ταῖς μὲν κληρονομίαις, τοῖς δὲ τοῖς δημοκρατίας καταπονεῖσθαι, εἴρηται.

Κεφάλαιον 5.

\sum Χεδδὸν τὸ καὶ τοῖς τοῖς δύοτεροις ποιεῖται, φανερόν εἰναι τούτων. ἐπὶ τοῦ ἐπαντίον γάρ δέ τοι συνάγεται ἐκάτετοι δύοτεροις ποιεῖται τοῖς δύοτεροις ποιεῖται δημοκρατίας αἰδογομέτρων· τοῖς εὖρησθαι τοῖς μηλοφοταῖς τοῖς δὲ τοῖς δημοκρατίας καταπονεῖσθαι, εἴρηται.

Si diuites non capiant mercedem iudicij, sed pauperes. Confert etiam ad recte indicandum multo magis, nam qui magna patrimonia habent, multis diebus abesse volunt à rebus suis, modicum vero abesse tempus non molestè ferunt. Vbi vero sunt redditus publici, non id facere, quod nunc magni quidam in populo faciunt. superflua enim diuidunt, ac simul capiunt, mōx rursus indigent eisdem, est enim pauperibus, ceu vas perforatum huiusmodi emolumentū. Sed oportet eum qui vere popularis sit, videre ne multitudo pauperie nimia prematur: nam egestas prauam reddit populi gubernationem. Conandum est igitur ingeniosè, ut abundantia adsit diuturna, nam id prodest etiam diutibus. Congregantes vero illa, quæ ex redditibus proueniunt, simul omnia egenis tribueret: præsertim si quis possit, tantum congreget, quantum sat est ad agelli comparationem, vel saltē ad facultatem negotiandi & agrum colendi. & si non omnibus possibile, at secundum tribus, aut partem aliam id facere. In hoc autem ad necessarios conuentus mercedem diuites conferre, cupidos inanum munetur. Per talem aliquem modum Carthaginenses gubernantes, amicum retinēt populum: semper enim quosdam ē populo mittentes in alias gubernationes, eos diuites faciūt. D gracio forum vero, ac mentem habentium nobilium est suscipere egenos, & occasionem præbentes conuertere ad res agendas. Recte quoque se habet Tarentinorum exemplum imitari. illi enim iumenta facientes communia ad pauperum usum, benevolam per hunc modum sibi plebem constituunt. Magistratus insuper omnes duplices faciunt, ut sint alij per electionem, alij per sortem. quo enim populus capiat, per sortem: quo autem melius gubernetur, per electionem. Est autem hoc facere etiam in uno eodemque magistratu, ut alij sorte, alij electione ad eum gerendum assumentur. Quemadmodum ergo oporteat popularium gubernationes instituere, dictum est.

CAPVT VI.

D E paucorum quoque gubernationibus quomodo agendum sit, patet fere ex eisdem. Nam per contrarium agendum est in omni paucorum gubernatione, ad oppositam sibi popularis gubernationis speciem, reputando maximè moderatam illam ac summā extararum gubernationem paucorū, & primā. Hæc autē est